اصلاح دستورالعملهای بانکی مغایر با طرح گسترش بنگاههای کوچک اقتصادی زودبازده

فارس: شورای پول و اعتبار موظف شد ظرف یک ماه از تاریخ تصویب آیین نامه اجرایی گسترش بنگاههای کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین نسبت به اصلاح دستورالعملهای مغایر بانکهای عامل با این تصویب نامه اقدام کند.

هیأت وزیران تصویب کرد: شورای پول و اعتبار موظف است ظرف یک ماه از تاریخ تصویب آیین نامه اجرایی گسترش بنگاههای کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین نسبت به اصلاح دستورالعملهای مغایر بانکهای عامل با این تصویب نامه را همراه با افزایش مجوز سرپرستی استانها تا سقف تعیین شده مطابق دستورالعمل ماده (۵) برای بررسی گزارش توجیه فنی و اقتصادی و مالی طرحها و همچنین وامهای متقاضیان بنگاههای کوچک اقدام کرده و شرایط را به نحوی فراهم آورد که زمین، ساختمان، مستحدثات و تجهیزات بنگاه هم به توثیق درآید.

هیأت وزیران بنا به پیشنهاد وزارت کار و اموراجتماعی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد که آیین نامه اجرایی گسترش بنگاههای کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین اصلاح شود. متن زیر به عنوان تبصره (۴) به ماده (۳) آیین نامه یادشده، الحاق می شود: «تبصره۴- به منظور تثبیت اشتغال موجود، کارگروه اشتغال و سرمایه گذاری استانها می تواند بیست درصد از تسهیلات را به بنگاههای کوچک که برای تأمین نقدینگی مشکل دارند اختصاص دهد.»

بنابراین گزارش، یارانه دولت به طرحی تعلق خواهد گرفت که اشتغال پیش بینی شده در طرح که قبلاً به تصویب کارگروه اشتغال و سرمایه گذاری استان رسیده است در زمان بهره برداری و اجرا محقق شود. در غیر این صورت به تناسب تخطی از تعهدات پیش بینی شده اشتغال از میزان یارانه مذکور کسر خواهد شد.

بانکهای عامل استانی موظفند گزارش عملکرد خود را براساس تعداد طرحهای تأیید شده از نظر توجیه فنی، اقتصادی و مالی، تعداد قراردادهای منعقد شده با متقاضیان و مبلغ تسهیلات پرداختی، هر ماه به دبیرخانه کارگروه اشتغال استان ارسال نمایند. بانکهای عامل و بانک مرکزی نیز گزارش ماهانه درخصوص نحوه و میزان پرداخت تسهیلات را در اختیار دبیرخانه شورای عالی اشتغال قرار دهند. وزارت اموراقتصادی و دارایی موظف است به میزان هجده هزار میلیارد ریال بانک عامل به استثنای بانک مسکن معرفی کند.

هیأت وزیران تصویب کرد:

اختصاص تسهیلات بانکی ۱۰ میلیارد ریالی به کارخانه‌های صنایع غذایی

فارس: هیأت وزیران به منظور توسعه صادرات غیرنفتی، کمک به اشتغال روستاییان بویژه کشاورزان و جلوگیری از مهاجرت با اختصاص تسهیلات بانکی ۱۰ میلیارد ریالی به کارخانه های صنایع غذایی موافقت کرد. هیأت وزیران بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های جهاد کشاورزی و صنایع و معادن، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و به استناد بند «۱۶» تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور، آیین نامه اجرایی این بند را تصویب کرد.

با توجه به اینکه اهداف توسعه صادرات غیرنفتی، کمک به اشتغال روستاییان بویژه کشاورزان و جلوگیری از مهاجرت با اهداف مندرج در آیین نامه اجرایی گسترش بنگاههای کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرین، منطبق است، لذا تصویب نامه یادشده با لحاظ موارد زیر به عنوان آیین نامه اجرایی بند «۱۶» تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور تلقی می شود.

به گزارش فارس، حداکثر ده درصد از منابع توزیع شده بین استانها موضوع تبصره(۱) ماده(۳) آیین نامه مزبور به صنایع غذایی اختصاص می یابد.

سقف دریافت تسهیلات موضوع این آیین نامه توسط کارخانه های صنایع غذایی ده میلیارد ریال بوده و مازاد تسهیلات بانکی موردنیاز از طریق سایر منابع سیستم بانکی قابل تأمین است. همچنین یارانه تفاوت سود و کارمزد برای صنایع غذایی از محل اعتبار ردیف ۳۴۶۱۰-۵ قسمت چهارم قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور تأمین می شود.

خبرهای خوش دولت برای کارکنان بازنشسته کشوری و لشگری

مبلغ یکصد وهشتاد میلیارد (۱۸۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال تسهیلات در اجرای جزء (۱۲) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور، به منظور رفع حوایج ضروری کارکنان بازنشسته کشوری و لشگری به نسبت (۳) و (۲) اختصاص می یابد. هیأت وزیران با اختصاص ۱۸ میلیارد تومان تسهیلات خاص به کارکنان بازنشسته کشوری و لشگری موافقت نمود. به گزارش دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت، مبلغ یکصد و هشتاد میلیارد (۱۸۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ریال تسهیلات در اجرای جزء (۱۲) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور، به منظور رفع حوایج ضروری کارکنان بازنشسته کشوری و لشگری به نسبت (۳) و (۲) اختصاص می یابد.

پنجاه درصد از مبلغ یادشده توسط سازمانهای بازنشستگی کشوری و تأمین اجتماعی نیروهای مسلح و پنجاه درصد بقیه با استفاده از تسهیلات بانکی تأمین می شود. دستورالعمل اجرایی نحوه اعطای تسهیلات موضوع این تصویب نامه به صورت مشترک توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح ظرف یک ماه پس از ابلاغ این تصویب نامه تهیه و ابلاغ خواهد شد. این مصوبه با شماره ۱۱۳۶۳ت/۳۴۸۱۵هـ- به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، بانک مرکزی و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح ابلاغ شده است.

توضیح

نویسنده گزارش «اشتغال، چالش دهه ۸۰» که در ویژه نامه روز کارگر منتشر شد، سمیه صارمی است که متأسفانه از قلم افتاده بود.

راه ورود فناوری نوین به صنعت ساختمان مسدود است

لیلا سعادتی

سال ۸۴ نخستین سال شروع برنامه چهارم توسعه بود و بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده و ساخت مسکن انبوه برای عموم مردم محور اصلی و جدی برنامه پنج ساله چهارم قرار گرفته است.

پس از آنکه ظرفیت تولید سالانه مسکن در طول برنامه سوم توسعه از ۴۲۰ هزار به حدود ۷۵۰ هزار واحد مسکونی افزایش یافت، تولید سالانه حدود یک میلیون واحد مسکونی در برنامه چهارم توسعه در دستور کار قرار گرفت. این در حالی است که باید پایدارسازی و مقاوم سازی سالانه ۵۰۰ هزار واحد مسکونی آسیب پذیر نیز به این رقم اضافه شود.

برای تحقق چنین برنامه ای ، ضرورت حضور پررنگ انبوه سازان در فعالیت های ساخت و ساز کشور ، بیش از گذشته احساس می شود. انبوه سازانی که با روش های علمی ، اصولی و نوین به ساخت خانه هایی مقاوم و نوین اقدام کنند.

شاید به همین علت است که وزارت مسکن و شهرسازی و سازمان ملی زمین و مسکن، مطالعه و بررسی روش های نوین ساخت که به نوعی در کشورهای دیگر شکل گرفته را یکی از اهداف خود قرار داده اند. در این گزارش اهمیت و لزوم بکارگیری فناوری های نوین ساخت و ضرورت توجه انبوه سازان به این مهم بررسی شده است.

وضعیت موجود

براساس گزارش بانک جهانی تعداد واحدهای مسکونی در ایران به ازای هر هزار نفر ۱۹۸ واحد است. این آمار نشان می دهد ایران در این بخش از استانداردهای جهانی بسیار عقب است.

بحران در بخش ساختمان همیشه وجود داشته و هیچ وقت حالت طبیعی و متعادل به خود نگرفته است. عمر مفید ساختمان های کشور ۲۵ تا ۳۰ سال است در حالی که در کشورهای اروپایی عمر مفید ساختمان ها به بالای ۱۰۰ سال می رسد.

عمده مشکلاتی که منجر به این تفاوت چشمگیر ۷۰ ساله شده است، به استاندارد نبودن مصالح (فقط ۵ نوع از مصالح ساخت و ساز در کشور دارای استاندارد است)، نبود طراحی و محاسبات صحیح و مطابق با استانداردها توسط مشاور، عدم نظارت دقیق و صحیح و مدیریت مهندسان ناظر در مراحل مختلف ساخت، عدم بکارگیری نیروهای ماهر و آزموده و مجربان با صلاحیت و نیز عدم بکارگیری فناوری روز دنیا در بخش ساختمان برمی گردد. همچنین طراحی های فعلی ساختمان ها نیاز به استفاده از مصالح سنگین را تشدید کرده و در نتیجه بار مرده ساختمان به شدت بالا رفته و ریسک زلزله درچنین ساختمان هایی بسیار بالاست.

از این رو حل مشکلات و کاستی های فوق عزم تمامی دست اندرکاران بخش ساخت و ساز کشور را می طلبد که در این میان لزوم حضور جدی وزارت صنایع، اداره استانداردها ، شهرداری، سازمان نظام مهندسی و انجمن صنفی انبوه سازان انکارناپذیر است.

تولید کنندگان سنتی یا نوین

در حال حاضر ۴۲۹ شرکت معتبر در شاخه های معماری ، دکوراسیون و تزئینات داخلی، مصالح ساختمانی ، کاشی و سرامیک، تأسیسات ساختمان و اجزای ساختمان در صنعت ساختمان و معماری کشور فعالیت می کنند. تولیدکنندگان مصالح ساختمانی که نقش بسیار مهمی در کیفیت ساخت و ساز ایفا می کنند در دو سوی این صنعت ایستاده اند. تولید کنندگان سنتی و تولیدکنندگان نوین که این از هم گسستگی ، باعث چالش هایی بین تولیدکنندگان دو گروه شده است. کیفیت پایین مصالح ساختمانی که مورد انتقاد دست اندرکاران ساخت و ساز است، همچنان مورد بی توجهی مسؤولان و متولیان این صنعت است. این در حالی است که طی چندسال اخیر بحث استفاده از فناوری های نوین ساخت و ساز به میان آمده اما با روند فعلی هیچگاه به مرزهای علم و تکنولوژی جهانی نخواهیم رسید.

استاندارد کردن مصالح ساختمانی، بررسی روش های کاهش مصرف انرژی در ساختمان های اداری و مسکونی ، بررسی مشکلات عایق کاری ساختمان، مقاوم سازی و ساخت و ساز توأم با استانداردهای جهانی از مسائل اساسی حوزه ساخت و ساز به شمار می رود و لزوم به کارگیری فناوری های نوین در صنعت ساختمان ضرورتی اجتناب ناپذیر به نظر می رسد. در همین راستا، معاون شهرسازی شهرداری تهران در آخرین روزهای اسفندماه گذشته، عنوان کرد: در حال حاضر برنامه هایی در زمینه مکانیزه کردن، کنترل مضاعف و استفاده از تکنولوژی های مدرن در دست تهیه است. به نظر می رسد با وجود این اظهار نظر، ما تاکنون هیچ دستورالعمل و برنامه مدونی در این زمینه وجود ندارد. این در حالی است که تولیدکنندگان فناوری های نوین ساخت و ساز از بی توجهی مسؤولان ، سرمایه گذاران و انبوه سازان گلایه می کنند.

آنها می گویند با آنکه وزارت مسکن و شهرسازی ، سازمان عمران و به سازی ، سازمان ملی زمین و مسکن و شهرداری ها به ضرورت مقاوم سازی ساختمان ها، بهینه سازی مصرف انرژی ، سبک سازی ساختمانها و ... اشاره می کنند اما عملاً گامی برای تحقق این اهداف و نیازها برداشته نشده است و انبوه سازان نیز هنوز به شیوه سنتی به ساخت و ساز ادامه می دهند.

با آنکه در ۱۰ سال اخیر برخی تولید کنندگان، فناوری های روز دنیا را وارد کشور کرده اند اما این فناوری ها همچنان مهجور و ناشناخته مانده است.

از یک سو مقاوم سازی و مصرف بهینه سوخت در ساختمان ها بیش از سایر مؤلفه ها مورد توجه سازندگان و مسؤولان قرار گرفته است، اما در حال حاضر سازندگان ، ساختمانها را با دیوار آجری و سقف های سنتی می سازند به عبارت دیگر از روش های سنتی ساخت پیروی می کنند. بااشراف به اینکه در هنگام زلزله و دیگر سوانح، آوار دیوارها وسقف بیشترین آسیب را به مردم می رساند.

این در حالی است که در بیشتر کشورهای دنیا حتی در برخی کشورهای حوزه خلیج فارس ، ساختمانها به روش سنتی ساخته نمی شوند و روش های سنتی جای خود را به دیوارهای کواک داک، بلوک های سبک پلی استایلن، سازه های پیش ساخته سبک و ... داده اند.

با آنکه این فناوری های نوین توسط برخی تولیدکنندگان ایرانی بومی و به بازار داخلی تزریق شده است اما هنوز از ۱۰۰ میلیون مترمربع سقف ساخته شده در سراسر کشور فقط ۱۰ میلیون مترمربع با سقف های نوین و سبک پوشیده شده است. علی مهرآبادی یکی از تولیدکنندگان فناوری نوین در ساخت و ساز علت عدم استقبال از فناوری های نو را عدم آگاهی مسؤولان و بی اعتمادی انبوه سازان از فناوری های نو و بی اطلاعی عموم مردم می داند.

علیرضا لک ، تولیدکننده سازه های پیش ساخته سبک نیز نبود دستورالعمل اجرایی از سوی مراجع قانونی و دولتی را به دلایل فوق می افزاید و می گوید: بکارگیری فناوری نوین ساخت و ساز ضرورتی اجتناب ناپذیر است اما هنوز استفاده از فناوری های نوین از سوی دست اندرکاران این صنعت نادیده گرفته می شود. گویا حلقه مفقوده ای بین تولیدکننده ،سازنده ، مصرف کننده و دولت وجود دارد. باوجود اظهارنظرهای تولیدکنندگان فناوری های نوین، تولید کنندگان سنتی مصالح، روی آوردن و استفاده صرف از فناوری های نوین ساخت و ساز را عاقلانه نمی دانند.

یکی از تولید کنندگان آجر می گوید، با آنکه دیوارهای سبک در ساختمانها در مقابله زلزله مقاوم هستند اما دربرابر دیگر سوانح مقاومت ندارند. در حالیکه استفاده از آجر به صرفه بوده و در برابر آتش سوزی و ... مقاوم است .

انبوه سازان و نیاز به فرهنگ نوین ساخت

چندی پیش مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی در گزارشی اعلام کرد هم اکنون ۸۵ درصد ساخت و سازها توسط بساز بفروش ها انجام می شود و تعریف خاصی از تفاوت بساز بفروشی و انبوه سازان در قانون انبوه سازی وجود ندارد و حالی که سرشکن شدن هزینه های کارگاهی، کاهش قیمت تمام شده مسکن و افزایش کیفیت ساخت فقط با تعریف صحیح از انبوه سازی محقق می شود.

این گزارش نشان می دهد که سیاست انبوه سازی مسکن با توجه به تقاضای روز افزون مردم در دستور کار مراجع متولی قرار گرفته است اما از آنجا که تعریف روشنی از بساز بفروش ها و انبوه سازان وجود ندارد، کیفیت و نحوه کار انبوه سازان کارنامه عملی آنها را رقم می زند. محمد سعیدی کیا در مراسم معارفه خود گفته بود؛ هیچ وقت تک سازی ما را به اولویت نمی رساند و از انبوه سازی و شرکت هایی که توانایی ساخت انبوه داشته باشند، حمایت می کنیم.»

از اظهارات وزیر مسکن و شهرسازی می توان نتیجه گرفت برای تحقق ساخت سالانه یک میلیون واحد مسکونی که از اهداف دولت است مبنا، انبوه سازی ، کوچک سازی مسکن و استفاده از فناوری های نوین ساخت است. با آنکه وزارت مسکن و شهرسازی تلاش خودرا بر تشویق سازندگان و سرمایه گذاران معطوف کرده اما علل بازدارنده و عدم هماهنگی در سایر سیاست های کلی، انتظارات را برآورده نمی سازد.

با این توضیحات در حال حاضر سؤالی که مطرح می شود این است؛ چرا در کشور ما هنوز بخش مسکن و انبوه سازان ، رغبتی به استفاده از فناوری های نوین صنعت ساختمان نشان نمی دهند؟

در جواب این پرسش، انبوه سازان معتقدند هزینه تمام شده ساختمان در صورت استفاده از فناوری های نوین افزایش می یابد. اما این پاسخ چندان دقیق نیست . یکی از بحث های عمده در تولید و به کارگیری فناوری های نوین صنعت ساختمان، برآوردهای اقتصادی و مقرون به صرفه بودن آن برای زنجیره سازنده، مصرف کننده و دولت است. اگرچه در حال حاضر بسیاری از انبوه سازان بزرگ درشهرهای بزرگ و با درک ضرورت ساخت صنعتی به استفاده از فناوری های نوین ساخت رو آورده اند اما هنوز شیوه های سنتی ساخت درمیان بسیاری از انبوه سازان متداول است.

به نظر می رسد دلایلی چون بحث های مالکیتی ، ساخت در مقیاس کوچک، نوسانات بازار، روابط اقتصادی با فروشندگان مصالح، استفاده از کارگر ساده و غیرمتخصص و ... انبوه سازان را به ساخت و ساز سنتی سوق می دهد. ولی مسأله اصلی که در این میان باید مورد توجه قرار گیرد، نبود فرهنگ صحیح و عدم آشنایی سازنده و مصرف کننده از فناوری های نوین ساخت و ساز است. به هرروی ادامه روال کنونی ساخت و ساز سنتی و استفاده از آن در انبوه سازی در بلندمدت به نفع منافع کشور نیست.

برای همگانی کردن فرهنگ فناوری های نوین صنعت ساختمان می توان با حمایت مادی و معنوی از الگوهای انبوه سازی موفق مبتنی بر ساخت صنعتی و استفاده از فناوری های نوین، گام های عملی دراین زمینه برداشت و با برگزاری کارگاههای آموزشی برای انبوه سازان ، برگزاری همایش های مرتبط، استفاده از توان انجمن های صنفی انبوه سازان استانها، این فرهنگ را به سایر انبوه سازان نیز تسری داد.

شکاف در اتحادیه اروپا برای مهاجرت نیروی کار

اعضای قدیمی تر اتحادیه اروپا در مورد دسترسی شهروندان اعضای جدید و فقیرتر این اتحادیه به بازارهای کار خود گرفتار اختلاف نظر شده اند.

تعدادی از این کشورها اعلام داشته اند که از روز اول ماه مه سال جاری سیاست همسانی را به اجرا می گذارند که بر اساس آن، شهروندان کشورهایی که از اول ماه سال ۲۰۰۴ به عضویت این اتحادیه پذیرفته شده اند می توانند آزادانه در تمامی کشورهای عضو به کار بپردازند اما برخی دیگر از اعضای قدیمی تر از اجرای این سیاست دورزدن ورزیده اند. فنلاند، اسپانیا و پرتغال گفته اند که محدودیت های موجود در مورد دسترسی نیروی کار تمامی کشورهای عضو را به زودی لغو می کنند و یونان نیز اواخر روز جمعه اعلام داشت که به همین نحو عمل خواهد کرد.

قبلاً کشورهای بریتانیا، ایرلند و سوئد تصمیم گرفته بودند که این روش را از اول ماه مه به اجرا خواهند گذاشت.

در مقابل، فرانسه و آلمان گفته اند که وضعیت جغرافیایی آنها باعث می شود تا شرایطی کاملاً متفاوت با کشورهایی مانند بریتانیا و پرتغال داشته باشند و قادر به اجرای این شرایط نیستند.

در اتریش نیز بسیاری بر این اعتقادند که برای دادن اجازه به کارگران کشورهای فقیر تری مانند اسلواکی، در همسایگی اتریش، برای ورود و کار آزادانه در این کشور به زمان بیشتری نیاز است.

این افراد اعتقاد دارند که تنها زمانی می توان محدودیت های موجود را به طور کامل کنار گذاشت که تفاوت سطح زندگی بین کشورهای ثروتمند و فقیرتر اتحادیه کاهش یافته باشد.

اشغال بازار کار

بعضی از کشورهای عضو اتحادیه، بخصوص آلمان و اتریش، نگران آن هستند که ورود کارگر ارزان از کشورهای اروپای شرقی و مرکزی، امکانات شغلی کارگران بومی را به مخاطره اندازد.

در عین حال، آزادی رفت و آمد نیروی کار یکی از مهمترین امکاناتی است که اتحادیه اروپا در اختیار اعضای خود قرار می دهد. با اینهمه، نگرانی اعضای قدیمی اتحادیه از هجوم نیروی کار ارزانقیمت باعث شد تا هنگام پیوستن ده عضو جدید اتحادیه در سال ۲۰۰۴، برای هشت کشور یک دوره انتقالی تا دسترسی کامل به بازارهای کار سایر کشورها پیش بینی شود.

از این ده کشور، تنها به شهروندان مالت و قبرس اجازه داده شد که از ابتدا بتوانند آزادانه در سایر کشورهای عضو مشغول به کار شوند.

در مورد سایر اعضای جدید به کشورهای عضو اتحادیه اجازه داده شد تا برای مدتی تا دو سال محدودیت هایی را در مورد پذیرش نیروی کار از کشورهای اروپای شرقی و مرکزی به اجرا بگذارند. پس از این مدت، این محدودیت ها تا سه سال دیگر و پس از آن، حداکثر به مدت دو سال قابل تمدید خواهد بود.

توزیع مشاغل

البته برای تمدید این محدودیت ها برای دو سال آخر، لازم است کشورهای متقاضی برای این محدودیت ها دلایل قابل قبولی ارائه دهند حاکی از اینکه ورود کارگران جدید باعث ایراد خسارت جدی به بازارهای کار داخلی آنها خواهد شد.

از هشت کشوری که با محدودیت ورود کارگران مهاجر مواجه هستند، کشورهای مجارستان، لهستان و اسلوانی این محدودیت ها را تبعیض آمیز دانسته و به وضع محدودیت هایی علیه سایر کشورهای عضو مبادرت کرده اند.

در همان حال، بررسی های انجام شده در بریتانیا نشان می دهد که کارگران ماهر از کشورهای جدید عضو اتحادیه پس از مهاجرت به این کشور به مشاغلی روی می آورند که کارگران بومی حاضر به قبول آنها نیستند.

در این گزارش، که توسط بنیاد جوزف رانتری انتشار یافته، آمده است که انگیزه بسیاری از این مهاجران کسب تجربه کاری و آموختن زبان انگلیسی است اما در عین حال، حضور آنان مشکلاتی را در زمینه اجرای مقررات حداقل دستمزد، قوانین کار و معیارهای شرایط کار به همراه داشته است. در ماه فوریه سال جاری، کمیسیون اروپا با انتشار گزارشی اعلام داشت که ورود نیروی کار از اروپای شرقی به کشورهای بریتانیا، ایرلند و سوئد به رشد اقتصادی این کشورها کمک کرده است.

رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز:

جرایم قاچاق تا ۱۰ برابر افزایش یافت

ایرنا: رئیس ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: درقانون بودجه مقرراتی جدید از جمله بند ۳ مجازات و جرایم به سه گروه کالاهای مورد نیاز، ضروری و غیرمجاز تقسیم شده که بر این مبنا جرایم کالاها افزایش یافته است. سردار «محمدرضا نقدی » پس از تشکیل شصت و یکمین جلسه ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز در جمع خبرنگاران، با بیان اینکه جرایم کالای قاچاق دو برابر شده، افزود: جرایم کالای ضروری علاوه بر اینکه پنج برابر شده است، ضبط اموال را نیز به همراه دارد.

رئیس ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز در ادامه از ۱۰ برابر شدن جریمه قاچاق کالای مورد نیاز جامعه خبر داد. وی در ادامه با انتقاد از اینکه هزینه تخلف در کشور پایین است، گفت: برای برقرار کردن انضباط اجتماعی باید جرایم سنگین تری برقرار شود.

نقدی عدم اعمال مجازات را موجب عمومیت یافتن جرایم دانست و اظهار داشت: باا جرای ساز و کارهای مناسب می توان در جهت محدودسازی تخلفات گام برداشت. وی همچنین به تشریح مصوبات این نشست پرداخت وگفت: تمام دستگاهها باید از اختیارات کامل خود برای محدودسازی افراد سودجو استفاده کنند.

رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ادامه داد: ممنوعیت واردات کالاهای تک نرخی با عنوان کالای مسافری که با هدف سودجویی صورت می گیرد از دیگر مصوبات نشست ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز است. نقدی تصریح کرد: از این پس از چوب قاچاق که در پوشش قانونی انجام می شد، جلوگیری می شود.

وی سپس به قوانین و مقررات مصوب در بودجه امسال اشاره کرد وگفت: قانون بودجه قانونگذار را مکلف کرده که با قاچاق در تمام مبادی کشور برخورد جدی داشته باشد که براساس این صراحت برخورد قانونی با قاچاق معطوف به مرزها نمی شود. نقدی در ادامه بر نقش ستاد به عنوان هماهنگ کننده میان سازمانهای مسؤول تأکید کرد و گفت: اگر برچسب دار کردن کالاهای وارداتی به تصویب هیأت دولت برسد تا پایان سال این کار انجام خواهد شد. رئیس ستاد مرکزی مبارزه باقاچاق کالا و ارز همچنین از تدوین آیین نامه ای برای استفاده از امکانات دستگاههای دولتی برای مبارزه با قاچاق کالا خبر داد که این آیین نامه به هیأت دولت ارسال شده است. وی، پیگیری مصوبات دولت و ستاد را از دیگر مأموریتهای اصلی ستاد مبارزه با قاچاق کالا برشمرد و گفت: سیاستهای کلی نظام تعابیر مختلفی دارد اما بالاتر از آن است که بخشی نگریسته شود. نقدی، بیکاری را یکی از بزرگترین مشکلات کنونی کشور عنوان کرد و افزود: اگر قرار باشد واردات بی رویه داشته باشیم و در کنار آن نیز با انبوهی از قاچاق مواجه باشیم دیگر چه نیازی به تولید احساس می شود. رئیس ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: جلوگیری از واردات بی رویه کالای مصرفی یکی از راههای کاهش قاچاق است.

اقتصاد سیاه در ایران

سالهایش (سال ۷۷) گفته شده بود که اندازه اقتصاد زیرزمین ایران ۴۰ درصد است. این اندازه نه از بابت فعالیت های قاچاق که البته می تواند آن را هم شامل باشد، بلکه از لحاظ عدم پرداخت مالیات به دولت حساب شده بود. اقتصاد سیاه یا اقتصاد زیرزمینی، موضوع قابل بحث هر اقتصاداست. حتی این اقتصاد که در محافل علمی غرب به آن اقتصاد خاکستری هم می گویند، دامن کشورهای توسعه یافته را گرفته است. این برآورد در سال ۱۹۹۴ برای ایالات متحده ۹/۴ درصد، بریتانیا ۱۲/۴ درصد، سوئیس ۶/۹ درصد و اسپانیا ۲۲ درصد اقتصاد رسمی آن کشورها است. کتاب اقتصاد سیاه در ایران که دکتر علی عرب مازار یزدی (با دکترعلی اکبر عرب مازار معاون امور مالیاتی وزارت امور اقتصادی اشتباه نشود) آن را نوشته به بررسی و مهمتر از آن اندازه گیری اقتصاد سیاه در ایران پرداخته است. این کتاب ازسوی مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی منتشر شده است.

نخستین آیین نامه ملی پایایی بتون تدوین شد

به دنبال ارائه سازه هایی با کیفیت اجرای ضعیف و عدم دقت در مراحل انتخاب مصالح که باعث تخریب گستره سازه ها حتی قبل از زمان بهره برداری می شد، بررسی جامع انواع خرابی های سازه های بتونی در شرایط مختلف محیطی و اقلیمی صورت گرفت که نتیجه آن به صورت دستورالعمل و آیین نامه تدوین شد.

طیبه پرهیزکار معاون تحقیقاتی مرکز تحقیقات و ساختمان مسکن با اعلام این خبر افزود: با گسترش فعالیتهای عمرانی در نوار ساحلی جنوب و اهمیت این منطقه در ترانزیت کالا و ایجاد قطبهای صنعتی، احداث انواع سازه های بتونی با کاربردهای متنوع دراین ناحیه گسترش فراوانی پیدا کرد. این امر باعث شد پیمانکاران و سازندگان بدون نظارت و آگاهی کافی اقدام به ساخت سازه های بتونی در این مناطق کنند. وی ادامه داد: شرایط سخت اقلیمی و محیطی آسیب های اساسی در خوردگی بتون، خوردگی میلگرد و فولاد در بتون را باعث می شد که در مجموع بیش از ۵۰ درصد بودجه های عمرانی صرف تعمیر سازه های عمرانی می شد. به گفته پرهیزکار مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن با مطالعات گسترده و اقداماتی چون آزمایشگاه شبیه سازی شده به ارزیابی عملکرد مواد و روشهای خاص رفتاری آن در شرایط خاص آب و هوایی پرداخت که از سال ۶۸ آغاز شده بود. نتایج به دست آمده هم اکنون به شکل آیین نامه ملی پایایی بتون در محیط خلیج فارس و دریای عمان در سال ۸۴ و با همکاری سازمان مدیریت و برنامه ریزی تدوین شد.